

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-12-09
Besvaras senast
2020-12-16 kl. 12.00

Till infrastrukturminister Tomas Eneroth (S)

2020/21:904 Malmporten i Luleås hamn

Regeringens godstransportstrategi är tydlig med att det finns många skäl till att öka andelen gods som kan transporteras på järnväg och via sjöfarten. Klimatskäl är givetvis viktigast, men sjöfarten har även fördelen av att ha en stor outnyttjad kapacitet där mer gods kan gå sjövägen till hamnarna längs kusten och att mer gods kan flyttas över till inrikes sjöfart och de hamnar som finns i exempelvis Vänern och Mälaren.

I nu gällande nationell transportplan ingår två större hamnprojekt av stor betydelse för sjöfarten och Sveriges import och export. Dessa båda objekt är Skandiporten i Göteborgs hamn och Malmporten i Luleås hamn. Båda hamnarna är utpekade av EU som så kallade corehamnar och har därmed en särskilt stor betydelse i transportnätet både nationellt och internationellt.

Tidigare har statens princip vid engagemang i och finansiering av åtgärder varit entydig och har enbart omfattat insatser i själva farleden, utanför hamnområdet. I dag möjliggör dock EU:s gruppundantag för hamnar fler och större insatser än tidigare. Det är i grunden positivt och något som Sverige bör överväga att nyttja för samtliga corehamnar. En sådan princip bör därutöver kunna betraktas som likvärdigt för båda de objekt som nu ingår i nationell plan, då båda är oerhört viktiga utifrån ett industri-, import- och exportperspektiv.

Med anledning av detta vill jag fråga infrastrukturminister Tomas Eneroth:

Avser ministern att säkerställa att principer kring finansiering av sjöfartsåtgärder tillämpas likvärdigt för de två corehamnprojekt, i Göteborg och Luleå, som i dag finns med i befintlig nationell transportplan?

.....

Mikael Larsson (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren